

Udtalelser giver. Den britiske Flaadechef Admiral Jellicoe skriver i sin Bog, i Forbindelse med Diskussionen i det engelske Admiralitet om, hvorvidt man kunde gaa ned i Østersøen og føre Krigen mod Tyskerne dér: Den indledende Operation, at forcere Adgangen til Østersøen, var, omikke umulig, saa dog meget vanskelig, da det vilde være nødvendigt at bryde Gennemsejlingsaabninger gennem meget udstrakte Minespærringer. Man ser ogsaa heri en Bekræftelse paa Rigtigheden af min Opfattelse, og det engelske Admiralitet handlede i Overensstemmelse med disse Udtalelser af Admiral Jellicoe, idet Englænderne ikke vovede at gøre Forsøget paa at trænge ind i Østersøen.

Jeg har kun anført dette for at vise, at man maa være noget varsom ved den Brug, man gør af saadanne Citater.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) sluttede sin Tale med at sige, at Venstres Skæbnetime var inde nu ved Behandlingen af dette Lovforslag. Jeg tror godt, han kunde sige, at hele Landets Skæbnetime var inde nu, thi hvis man gik til at acceptere og vedtage dette Lovforslag, tror jeg, at dermed var i Virkeligheden Landets Skæbne afgjort.

Veistrup: Jeg beklager i og for sig, at Venstres ærede Ordfører i denne Sag ikke er nærværende i Dag, men det gør maaske ikke saa meget, eftersom den højtærede Minister og det ærede Medlem, der nu sidst talte, ikke har udtraadt, men i Virkeligheden fuldstændig fulgt de Spor, der blev traadt i Gaar af det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard).

Nu maa jeg straks sige, at jeg er ikke ganske klar over, hvorvidt den Forhandling, der her finder Sted, vil føre til noget gunstigt Resultat set fra vort Standpunkt, eller jeg kan endda sige, at jeg er næsten klar over, at den *ikke* vil føre til noget Resultat i saa Henseende, thi den højtærede Minister erklærede jo, at saafremt man spurgte, om Venstre kunde være med til det her foreliggende Lovforslag, saa maatte han besvare dette Spørgsmaal med, at han ønskede Forslaget forkastet. Desuagtet behandlede den højtærede Minister alligevel Forslaget som et Forhandlingsgrundlag, saaledes maa jeg forstaa den højtærede Ministers Udtalelser (*Forsvarsministeren* [Brønsen]: Aldeles ikke!). Den højtærede Minister siger: Aldeles ikke, men saa forstaaer jeg slet ikke alle de Bemærkninger, den højtærede Minister fremkom med i Gaar, thi det Grundlag, man forhandler paa i Øjeblikket, er jo dog faktisk det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal imidlertid paa Grundlag af, hvad der nu er fremkommet af Udtalelser saavel fra den højtærede Minister som fra anden Side, fremsætte et Par Bemærkninger.

Den højtærede Minister begyndte med at sige, at det Forslag, der her foreligger, var Resultatet af et Forlig mellem de Radikale og Socialdemokraterne, og Ministeren betegnede dette Forlig som et raadent Forlig, ligesom Venstres Ordfører i Efteraaret raillerede over Forliget som noget af det mest elendige, der overhovedet kunde tænkes. Nu forstaaer jeg godt, at Hensigten hermed er at etablere et Modsætningsforhold mellem de Radikale og Socialdemokraterne. Noget saadant er imidlertid ikke nødvendigt i Øjeblikket, thi det eksisterer allerede. Men selv om man skulde ønske at uddybe dette Modsætningsforhold, vil jeg dog sige, at paa det Omraade, Talen her er om, tror jeg ikke, det lader sig gøre. Med Hensyn til vor Forsvarsordning tror jeg sikkert, at vi Radikale vil kunne samarbejde med Socialdemokraterne. Fra den modsatte Side søger man at gøre gældende, at det Forsvar, vi her ønsker etableret, i Virkeligheden er et Skinforsvar. Denne Betragtning kan jeg ikke gaa ind paa. Vi har altid hævdet, at vi ikke vil være med til noget Skinforsvar, men vi synes netop, at det Forsvar, som i Øjeblikket, efter den gældende Lov, er etableret, kun har Skin af et Forsvar; det har overordentlig lidt med et virkeligt Forsvar at gøre. Saaledes tror jeg, Forholdet ligger i Virkeligheden. I denne Forbindelse maa man ogsaa erindre, at den Lov, som vi paa dette Omraade i Øjeblikket lever under, ikke hviler paa et sagligt Grundlag. Den har derfor ikke den Styrke, der altid ligger i Sagligheden, men skyldes et politisk Forlig, der blev lavet i 1922, og mig forekommer denne Ordning af 1922 i hvert Fald at have overordentlig lidt med Saglighed at gøre.

Hvordan Forholdet ligger Socialdemokrater og Radikale imellem med Hensyn til Militærvæsenet, kender man ganske sikkert fra de Forhandlinger, der fandt Sted indenfor Forsvarskommissionen. Der var en Gradsforskul i Opfattelsen af, hvor lille eller hvor stor en Styrke vi maa have for at kunne etablere en Militærordning, som virkelig tilfredsstillende de Krav, man med Rette kan stille til os fra Folkeforbundets Side; det er derom, Sagen drejer sig, om den Styrke, vi har, forslaaer til Opfyldelse af de Pligter, som ogsaa vi erkender, at vi har overfor Folkeforbundet. Men det hjælper ikke noget at komme med alle disse, jeg havde nær sagt, lyriske Udtryk eller høj-